

หัวข้อวิทยานิพนธ์	สภาพและปัญหาการใช้ตัวบ่งชี้ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนกลุ่มภาคกลาง
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรัชย์ เทียนขาว ดร.เนติ เฉลยวาเรศ
ชื่อนักศึกษา	ธเนศ สิงห์สูง
สาขาวิชา	การบริหารการศึกษา
ปีการศึกษา	2552

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาสภาพและปัญหาการใช้ตัวบ่งชี้ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษาของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนกลุ่มภาคกลาง 2) เปรียบเทียบสภาพและปัญหาการใช้ตัวบ่งชี้ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษาของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนกลุ่มภาคกลาง จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ เพศ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ทำงานในโรงเรียน และขนาดของโรงเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาเป็นบุคลากรของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนกลุ่มภาคกลาง จำนวน 234 คน ได้จากการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan) แล้วใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (stratified random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.934 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อหาค่าสถิติที่ใช้ในการแปลความหมายข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) และทดสอบสมมติฐานการวิจัยโดยการทดสอบที (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one-way ANOVA) และทดสอบรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe' s method) ผลการวิจัยพบว่า

1. โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนกลุ่มภาคกลาง มีสภาพการใช้ตัวบ่งชี้ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษาโดยรวมและทุกมาตรฐานระดับมาก โดยมาตรฐานที่โรงเรียนมีสภาพการใช้อันดับแรกคือ มาตรฐานที่ 3 มาตรฐานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และมาตรฐานที่ 6 มาตรฐานภาวะผู้นำและการจัดการ ส่วนมาตรฐานที่ 5 มาตรฐานนวัตกรรมและการวิจัย มีสภาพการใช้ต่ำสุด
2. โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนกลุ่มภาคกลาง มีปัญหาการใช้ตัวบ่งชี้ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษาโดยรวมระดับน้อย และในทุกมาตรฐานมีปัญหาระดับน้อยยกเว้นมาตรฐานที่ 5 มาตรฐานนวัตกรรมและการวิจัย ที่มีปัญหาระดับปานกลางและเป็นปัญหาอันดับแรก รองลงมา เป็นมาตรฐานที่ 1 มาตรฐานผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษา ส่วนมาตรฐานที่ 3 มาตรฐานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มีปัญหาต่ำสุด

3. บุคลากรของโรงเรียนที่มีประสบการณ์การทำงานในโรงเรียน และสังกัดโรงเรียนที่มีขนาดแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสภาพการใช้ตัวบ่งชี้ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษาของโรงเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนบุคลากรที่มีตำแหน่งหน้าที่ เพศ และวุฒิการศึกษา มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

4. บุคลากรของโรงเรียนที่สังกัดโรงเรียนที่มีขนาดแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัญหาการใช้ตัวบ่งชี้ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษาของโรงเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนบุคลากรที่มีตำแหน่งหน้าที่ เพศ วุฒิการศึกษาแตกต่างกัน และประสบการณ์การทำงานในโรงเรียน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

Thesis Title	The State and Problems regarding the Use of the Vocational Education Standard Indicators in Private Vocational Schools in the Central Region
Thesis Advisors	Asst. Prof. Dr. Surachai Teankhew Dr. Neti Chaloeaywaras
Name	Tanet Singsoong
Concentration	Educational Administration
Academic Year	2009

ABSTRACT

The objectives of this research were to 1) study the current use of vocational education standard indicators and problems regarding the use of vocational education standard indicators in private vocational schools in the central region; and 2) compare the current use of vocational education standard indicators and problems concerning the use of vocational education indicators in those schools when the schools' employees were classified by job position, gender, education, work experience in school, and school size. The sample comprised 234 employees from private vocational schools in the central region. The sample size was calculated by using the Krejcie & Morgan table and drawn using stratified random sampling. The instrument used to collect data was a questionnaire to a reliability level of 0.934. The data were analyzed in terms of percentages, mean, standard deviation, t-test, one-way ANOVA, and Scheffe's method.

The results were as follows:

1. the questionnaire revealed that the current use of vocational education standard indicators was, overall, rated at a high level which means there is much use of vocational education standard indicators in those schools. Two of the most well used standard indicators are the standard # 3: activity for learner development and the standard # 6: leadership and management. However, the standard indicator used least is the standard # 5: innovation and research.

2. overall, there were few problems regarding the use of vocational education standard indicators. Considering each individual standard, the researcher found that the problems regarding the use of all standard indicators were rated at a low level, with the

exception of the use of the standard # 5 which was rated at a median level, and was the most problematic; then, ranged in descending order, was the standard # 1: learners and graduates. The standard # 3: activity for learner development was rated at the least problematic level.

3. when employees were classified by their work experience in school, and school size, there was a difference of opinion as to the current use of the vocational education standard indicators at a significance level of .05. Classified by job position, gender, and education, employees had no differing opinions on the current use of vocational education standard indicators.

4. employees classified by school size had differing opinions on the problems regarding the use of vocational education standard indicators at a significance level of .05. Conversely, employees classified by job position, gender, education, and work experience in school had no difference of opinion as to problems regarding the use of vocational education standard indicators.